

BIOGRAMY AUTORÓW**PRZEMYSŁAW BAKOWSKI**

– profesor w dziedzinie informatyki. Studiował elektronikę na Politechnice Warszawskiej, po doktoracie w Instytucie Podstaw Informatyki Polskiej Akademii Nauk wyjechał do Francji, gdzie uzyskał stopień Doktora d'Etat (uznany za habilitację w 1991) na Uniwersytecie Lille I. Od 1989 roku na stanowisku profesora na Uniwersytecie Nantes. W latach 1972-2002 zaangażowany w badania dotyczące HDL (Hardware Description Languages). W tej dziedzinie dyrektor wielu prac doktorskich i organizator konferencji dotyczących projektowania maszyn cyfrowych. Od 2000 do 2007 kierował wydziałem zagranicznym Polytech'Nantes. Obecnie daje wykłady związane z tematyką dotyczącą ekonomii cyfrowej i transferu technologicznego w wielu krajach europejskich i Australii.

ANDRZEJ SZALAŚ

– profesor nauk matematycznych w zakresie informatyki. Jego zainteresowania badawcze koncentrują się wokół matematycznych podstaw informatyki i obejmują logiki stosowane w autonomicznych systemach inteligentnych, języki programowania oraz bazy danych w zakresie regułowych języków zapytań. Zajmuje się także zagadnieniami reprezentacji wiedzy, wnioskowaniem aproksymacyjnym i logicznymi podstawami Semantycznego Internetu. Obecnie pracuje na Uniwersytecie Warszawskim oraz na Uniwersytecie w Linköpingu (Szwecja). Autor i współautor sześciu książek oraz ponad 100 artykułów naukowych.

TOMASZ MICHALAK

– tytuł doktora z zakresu ekonomii stosowanej uzyskał na Uniwersytecie Antwerpskim. Obecnie adiunkt w Instytucie Informatyki UW oraz stażysta na Wydziale Elektroniki i Informatyki brytyjskiego Uniwersytetu w Southampton. W latach 2006-2009 był członkiem grupy badawczej Agent ART, zajmującej się systemami wieloagentowymi oraz autonomicznymi agentami, na Wydziale Informatyki Uniwersytetu w Liverpoolu. Jego zainteresowania badawcze obejmują teorię gier, obliczeniową teorię wyboru społecznego oraz handel elektroniczny. W kilku ostatnich publikacjach podejmował tematykę kluczowych obliczeniowych aspektów procesów tworzenia koalicji w systemach wieloagentowych, jak np. kwestia opisywania gier koalicyjnych w sposób spójny czy też kwestia efektów zewnętrznych, które mogą pojawić się w grach koalicyjnych.

TALAL RAHWAN

– tytuł inżyniera informatyki uzyskał na Uniwersytecie Aleppo w Syrii, gdzie otrzymał również nagrodę prezydenta za osiągnięcia naukowe, przyznaną w syryjskim ministerstwie szkolnictwa wyższego. Doktorat z informatyki obronił na Uniwersytecie w Southampton w Wielkiej Brytanii, gdzie obecnie zajmuje stanowisko starszego pracownika naukowego. Jego praca doktorska zdobyła nagrodę za wybitną rozprawę od Brytyjskiego Stowarzyszenia Komputerowego (nagroda przyznawana jest najlepszemu doktoratowi z dziedziny informatyki napisanemu w Wielkiej Brytanii). Instytut Inżynierów Elektryków i Elektroników (IEEE) wybrał go jednym z dziesięciu najlepszych młodych naukowców na świecie zajmujących się sztuczną inteligencją.

MICHAEL WOOLDRIDGE

– profesor informatyki na Wydziale Informatyki Uniwersytetu w Liverpoolu. Członek uniwersyteckiej grupy badawczej Agent ART, zajmującej się badaniami podstawowymi nad systemami wieloagentowymi oraz autonomicznymi agentami. Członek Stowarzyszenia na rzecz Postępu Sztucznej Inteligencji (AAAI), Europejskiego Komitetu Koordynującego Badania nad Sztuczną Inteligencją (ECCAI), Towarzystwa Badań nad Sztuczną Inteligencją i Symulacją Zachowań (AISB) oraz Brytyj-

skiego Towarzystwa Komputerowego (BCS). Jego zainteresowania badawcze oscylują wokół metod formalnych do określenia i wysuwania argumentów dot. systemów wieloagentowych oraz złożoności obliczeniowej w systemach wieloagentowych. Autor ponad 250 artykułów o teorii oraz o praktycznym zastosowaniu systemów opartych na agentach.

NICHOLAS R. JENNINGS

– profesor, główny doradca naukowy brytyjskiego rządu, a także wykładowca informatyki na Wydziale Elektroniki i Informatyki Uniwersytetu w Southampton. Stoi na czele uniwersyteckiej grupy badawczej zajmującej się agentami, interakcją oraz złożonością (poprzednio kierował pracami grupy zajmującej się sztuczną inteligencją, agentami i multimediami). Główny naukowiec Aroxo i Lostwax/Aerogility oraz międzynarodowy autorytet w dziedzinie systemów inteligentnych oraz agentowych. Zakres jego badań obejmuje zarówno teorię, jak i praktyczne zastosowanie tego typu systemów. Pionier w zastosowaniu technologii wieloagentowej, twórca pierwszych systemów rzeczywistych w następujących dziedzinach: zarządzanie procesami biznesowymi, systemy energetyczne, sieci czujników, reagowanie w przypadku katastrof, telekomunikacja i obrona elektroniczna.

HALINA PRZYMUSIŃSKA

– profesor, uzyskała doktorat z matematyki na Uniwersytecie Warszawskim w 1979 roku. Adiunkt na Wydziale Matematyki UW do roku 1981, kiedy to przeniosła się do USA i zmieniła zainteresowania badawcze na informatykę. Pracowała jako wykładowca na Uniwersytecie Pittsburdzkim, Teksańskim oraz Kalifornijskim. W 1996 roku otrzymała nagrodę R.W. Amesa za doskonałość badań oraz szereg ważnych stypendiów z Narodowej Fundacji na rzecz Nauki przy NATO oraz Szwedzkiej Rady Badań Technicznych. Zasiadała także w redakcji dwóch międzynarodowych periodyków oraz była założycielem Centrum Badań nad Systemami Inteligentnymi przy Uniwersytecie Kalifornijskim w Riverside. Wygłaszała odczyty na wielu uniwersytetach oraz podczas konferencji na całym świecie. Autorka licznych prac badawczych poświęconych sztucznej inteligencji.

TEODOR C. PRZYMUSIŃSKI

– profesor, doktorat z matematyki obronił w Instytucie Matematycznym PAN w 1974 roku. Pracował w wielu wiodących polskich, amerykańskich i rosyjskich uniwersytetach oraz instytutach badawczych, m.in. w Instytucie Matematycznym PAN, Instytucie Matematycznym im. Steklova w Moskwie, Uniwersytecie w Toronto, Uniwersytecie Pittsburdzkim, Teksańskim oraz Kalifornijskim. Otrzymał dwie naukowe nagrody PAN oraz nagrodę za wybitny wkład przyznaną w Toronto na pierwszej międzynarodowej konferencji poświęconej zasadom reprezentacji wiedzy i wnioskowania. Uzyskał szereg ważnych stypendiów z Narodowej Fundacji na rzecz Nauki przy NATO oraz Szwedzkiej Rady Badań Technicznych. Wygłosił ponad 100 odczytów na konferencjach i uniwersytetach na całym świecie. Autor licznych prac badawczych z zakresu sztucznej inteligencji.

MAREK A. SUCHENEK

– profesor doktor inżynier. W roku 1979 uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych. Od roku 1986 kontynuuje swoją karierę zawodową w USA, jako visiting assistant professor i associate professor w Department of Computer Science na Wichita State University, a od 1990 do chwili obecnej jako profesor (teniurowany w 1994) w Department of Computer Science na California State University, Dominguez Hills, gdzie wykłada m.in.: języki programowania, struktury danych, analizę algorytmów, sztuczną inteligencję, teorię automatów oraz matematykę dyskretną. Autor licznych publikacji z dziedziny matematycznych i logicznych podstaw informatyki i sztucznej inteligencji.

MARIAN S. STACHOWICZ

– profesor, szef Laboratorium Systemów Inteligentnych na Wydziale Inżynierii Elektrycznej i Komputerowej Uniwersytetu Minnesota Duluth. Obecnie jest także profesorem wizytującym w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie oraz WWSI w Warszawie. Pracował jako wykładowca w Polsce oraz jako profesor wizytujący na Uniwersytecie w Linköpingu w Szwecji, Uniwersytecie w Sydney oraz Canterbury w Nowej Zelandii. Ma na swoim koncie także 20 patentów. Jego praca naukowa oscyluje wokół kwestii związanych ze sztuczną inteligencją oraz informatyką miękką, kontrolą i analizą decyzji. Otrzymał dwie prestiżowe nagrody za wprowadzenie cyfrowych zbiorów rozmytych. Jest zasłużonym członkiem Instytutu Inżynierów Elektryków i Elektroników (IEEE) oraz konsultantem wielu międzynarodowych korporacji. Opublikował 7 książek, 130 prac w periodykach naukowych i materiałach konferencyjnych.

LISE BUSK KOFOED

– wykłada problemową metodę w nauczaniu interdyscyplinarnym. Stoi także na czele Instytutu Medialogii na Wydziale Architektury, Projektowania i Technologii Mediów Uniwersytetu Aalborg w Kopenhadze. Obroniła doktorat w zakresie środowiska pracy i uczenia się. Członek zarządu w Centrum nauczania w oparciu o problem Międzynarodowego Centrum UNESCO ds. Kształcenia Inżynierów Uniwersytetu Aalborg. Była także odpowiedzialna za wiele krajowych i międzynarodowych projektów badawczo-rozwojowych. Jej zainteresowania badawcze obejmują rozwój problemowej metody nauczania w obrębie kształcenia technicznego ze szczególnym uwzględnieniem międzydyscyplinarnych programów rozwijania umiejętności ponaddziedzinowych w nauczaniu w oparciu o problem, metod zarządzania zmianami i rozwoju pracowników. Ma na koncie ponad 100 publikacji książkowych, w periodykach naukowych i materiałach konferencyjnych.